

Případ Dominik Jánoš: kratší verze případu

Podstata casuy:

Okresní soud v Karviné na návrh Magistrátu města Karviné předběžné opatření, kterým nezletilého syna stěžovatelů, D. J., předal do péče Kliniky dětské onkologie Fakultní nemocnice Brno a ustanovil mu podle § 76a odst. 3 o. s. ř. opatrovníka pro řízení. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplynulo, že dne 7. 8. 2003 obdržel Magistrát města Karviné informaci od Fakultní nemocnice Brno, že v době od 18. 7. 2003 měla v péči nezletilého, u něhož bylo diagnostikováno vysoce zhoubné nádorové onemocnění, které vede nezvratně, není-li adekvátně léčeno, ke smrti pacienta. Současné dostupné léčebné metody poskytují naději na vyléčení, při léčbě je však třeba aplikace krevních derivátů. O těchto skutečnostech byli oba rodiče informováni, ti však nemocnici sdělili, že jsou Svědci Jehovovi a od počátku léčby projevovali negativní postoj k aplikaci krevních derivátů. Protože si ale byli vědomi závažnosti onemocnění, dali k této léčbě souhlas. V několika dnech se stav nezletilého zhoršil, a tak dne 4. 8. 2003 byl přijat v uvedené nemocnici, kde bylo nutno podat i krevní transfuze. Dne 6. 8. 2003 v prohlášení rodiče uvedli, že jsou si vědomi závažnosti onemocnění. Pokud však léčení nezletilého bude vyžadovat další transfuze krve, nemohou s nimi pro náboženské přesvědčení a ze zdravotních důvodů souhlasit. Proto trvali na tom, aby nezletilý byl léčen pouze prostředky zmírňujícími bolest.

Odůvodnění soudu: **Vzhledem k tomu, že rodiče nadále odmítají další léčbu chemoterapií spojenou s transfuzemi krve, jež však nemá žádnou alternativu, berou dle navrhovatele nezletilému jedinou naději na vyléčení a závažně tak ohrožují jeho zdravotní stav a život.**

Ústavní stížnost:

1. Stěžovatelé uvádějí, že jsou zákonnými zástupci nezletilého, řádně se o něj starali a žádali pro něj léčbu v souladu s vědeckými poznatky bez rizik transfuze. Dle stěžovatelů však lze z postupu soudu dovozovat, že kdykoliv rodiče vysloví v případě léčby svého smrtelně nemocného dítěte v souladu s vědeckými poznatky jiný názor než jeho ošetřující lékař, stane se to důvodem k omezení jejich rodičovských práv předběžným opatřením, aniž by jakýkoli nezávislý orgán zkoumal, zda existují v souladu s názorem rodičů dítěte v oblasti medicíny de lege artis alternativní možnosti se srovnatelnou nadějí na úspěch léčby.

2. Stěžovatelé dále namítají, že dítě se neocitlo bez péče, kdy se o něj po celou dobu řádně starali, přičemž není ohroženo jednáním rodičů, ale těžkou zhoubnou nemocí.

Rozhodnutí ÚS:

Dle Ústavního soudu v daném případě nevznikají pochybnosti o tom, že smyslem a cílem vydání předběžného opatření byla ochrana práv nezletilé osoby, a to práva na ochranu zdraví dle čl. 30 odst. 1 Listiny a jeho práva na život zakotveného v čl. 6 Listiny.

Zbývá tedy posoudit, zda se jednalo o zásah v demokratické společnosti nezbytný, tedy zda pro něj existovaly relevantní a dostatečné důvody. V tomto ohledu **dospěl Ústavní soud k závěru, že ochrana zdraví a života dítěte, a o ní vzhledem ke konkrétním okolnostem skutečně šlo, je zcela relevantním a více než dostatečným důvodem pro zásah do rodičovských práv, kdy jde o hodnotu, jejíž ochrana je v systému základních práv a svobod jednoznačně prioritní.** Jinak řečeno, obecné soudy jsou povinny zajistit spravedlivou rovnováhu mezi zájmy dítěte a zájmy jeho rodiče, zvláštní pozornost však musí být věnována zájmu dítěte, který může - v závislosti na své povaze a závažnosti - převážit nad zájmem rodiče; především **nelze připustit, aby rodiče přijímali opatření škodlivá pro zdraví nebo rozvoj dítěte.**

Že se o takové opatření jednalo, vyplývá z výše uvedených rozhodnutí. Ústavní soud ani nezjistil, že u příslušného opatření orgánů veřejné moci šlo o opatření nadbytečné, neplnící svůj účel, neboť na jeho základě bylo možno neprodleně zahájit nezbytnou léčbu nezletilého, současně nešlo ani o opatření zjevně nepřiměřené, protože omezuje práva rodičů jen v tom rozsahu, v jakém tomu bylo v dané věci třeba.

Případ Dominik

Podstata causy:

Okresní soud v Karviné na návrh Magistrátu města Karviné předběžné opatření, kterým nezletilého syna stěžovatelů, D. J., předal do péče Kliniky dětské onkologie Fakultní nemocnice Brno a ustanovil mu podle § 76a odst. 3 o. s. ř. opatrovníka pro řízení. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplynulo, že dne 7. 8. 2003 obdržel Magistrát města Karviné informaci od Fakultní nemocnice Brno, že v době od 18. 7. 2003 měla v péči nezletilého, u něhož bylo diagnostikováno vysoce zhoubné nádorové onemocnění, které vede nezvratně, není-li adekvátně léčeno, ke smrti pacienta. Současné dostupné léčebné metody poskytují naději na vyléčení, při léčbě je však třeba aplikace krevních derivátů. O těchto skutečnostech byli oba rodiče informováni, ti však nemocnici sdělili, že jsou Svědci Jehovovi a od počátku léčby projevovali negativní postoj k aplikaci krevních derivátů. Protože si ale byli vědomi závažnosti onemocnění, dali k této léčbě souhlas. V několika dnech se stav nezletilého zhoršil, a tak dne 4. 8. 2003 byl přijat v uvedené nemocnici, kde bylo nutno podat i krevní transfuze. Dne 6. 8. 2003 v prohlášení rodiče uvedli, že jsou si vědomi závažnosti onemocnění. Pokud však léčení nezletilého bude vyžadovat další transfuze krve, nemohou s nimi pro náboženské přesvědčení a ze zdravotních důvodů souhlasit. Proto trvali na tom, aby nezletilý byl léčen pouze prostředky zmírňujícími bolest.

Odůvodnění soudu: **Vzhledem k tomu, že rodiče nadále odmítají další léčbu chemoterapií spojenou s transfuzemi krve, jež však nemá žádnou alternativu, berou dle navrhovatele nezletilému jedinou naději na vyléčení a závažně tak ohrožují jeho zdravotní stav a život.**

Ústavní stížnost: 1. Stěžovatelé uvádějí, že jsou zákonnými zástupci nezletilého, řádně se o něj starali a žádali pro něj léčbu v souladu s vědeckými poznatky bez rizik transfuze. Dle stěžovatelů však lze z postupu soudu dovozovat, že kdykoliv rodiče vysloví v případě léčby svého smrtelně nemocného dítěte v souladu s vědeckými poznatky jiný názor než jeho ošetřující lékař, stane se to důvodem k omezení jejich rodičovských práv předběžným opatřením, aniž by jakýkoli nezávislý orgán zkoumal, zda existují v souladu s názorem rodičů dítěte v oblasti medicíny de lege artis alternativní možnosti se srovnatelnou nadějí na úspěch léčby.

2. Stěžovatelé dále namítají, že dítě se neocitlo bez péče, kdy se o něj po celou dobu řádně starali, přičemž není ohroženo jednáním rodičů, ale těžkou zhoubnou nemocí.

